

דעם רבינ'ס

איכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

בפורים אלול תשפ"ד

טייערע קינדער איך וויל אייך פֿרעגן א שאלה. היינטיגע צייטן קען מען ברענגען בפורים!?

וואס איז בכלל די שאלה? מיר האבן נישט קיין בית המקדש, נישט קיין כהן גדול, נישט קיין מזבח וואו אראפצולייגן די קארב מיט פֿרישע פֿרוכט פון די שבעת המינים. נא, ווייסטו שוין א קלארע תשובה, זיכער קען מען נישט!

אבער ניין, עס איז גראדע יא דא אזא בחינה פון בפורים אויך היינטיגע צייטן, חדש אלול תשפ"ד, אפילו פאר אזא איינער וואס האט נישט קיין גארטן מיט פֿרוכט ביימער אין פֿארנט פון זיין דירה, ער וואוינט גראדע אויפן פיפֿטן שטאק...

אקעי, אינטערעסאנט צו הערן, איך בין גרייט... איך לייגן שוין אַוועק אלע מיינע זייטיגע פֿלענער, מיינע וויכטיגע ענינים, און איך גראד אויס מיין רוקן גלייך מיט אנגעשפיצטע אויערן גרייט צו הערן.

אה, א האלבע תשובה האסטו שוין געזאגט, די ביסט גרייט צו הערן און דו ביסט דא, דאס איז פון דיין זייט א התחדשות, ביסט גרייט צו הערן עפעס ניי, ווייל דער עיקר חיוב פון בפורים ווייזט אויך התחדשות, פֿרישקייט!

א אינגל, א בחור, א טאטע אָדער יעדער איד דארף וויסן אז ער ווייסט גארנישט, גארנישט, גארנישט.

דאס מיינט אמונה! מיר האבן באקומען פון אונזערע עלטערן א מהנה, "אמונה", אז קיין שום זאך אויף דער וועלט קען אונז נישט צעמישן, ווייל מיר גלייבן אז אלעס קומט און ווערט געטון דורך דעם אויבערשטן.

כדי דאס צו וויסן און געדענקען פארלאנגט זיך התחדשות, מען זאל זיך אויפֿרישן. אז אפילו אויב חס ושלום לבן הארמי האט דיר אויסגעפֿאפט און פֿארכאפט אין זיין זאק און די שפֿירסט זיך ווי א פֿארלאשענע ליכט, דארף מען זיך אויפֿרישן און זאגן פֿארן אויבערשטן אזוי ווי מען זאגט ביים ודוי בשעת'ן ברענגען די בפורים: "באשעפֿער, איך ווייס אז דו האסט אונז ארויסגענומען פון מצרים, און מיר פֿריוואט האסטו אויך ארויסגענומען פון מיין ביטערן גלות, האסטו מיר מקרב געווען צו אזא גרויסן צדיק, איך דאנק דיר באשעפֿער פאר אלע חסדים און וואונדער וואס דו טוסט צו מיר."

עס איז אויך דא א פֿסוק היינטיגע פֿרשה, א באקאנטע פֿסוק, "היום הזה ה' אלקיך מצוה לעשות" און נאך א פֿסוק "היום הזה נהיית לעם", די אלע פֿסוקים שטייען איין נעבן די פֿרשה פון בפורים אונז צו ווייזן אז א אידיש קינד קען זיך יעדן טאג, יעדע שעה, יעדע רגע זיך באנייען, נישט קיין חילוק ווי טיף דער מענטש איז ליידער ליידער געפאלן,

באשאפט יעדן טאג די וועלט אזוי ווי ביים אנהייב
 באשאפונג, איי די וועלט קוקט אויס אזוי אלט,
 מיט אלטע זכרונות פון אמאליגע צרות, דאס איז
 אלעס ביי אונז אין מוח. לאמיר אַוועקוואַרפן אונזער
 נארישע שכל, און ברענגען א פרישע בכורים און זיך
 פארגינגען צו זינגען א ניגון פארן באשעפער מיט לויב
 און דאנק אז מיר זענען אידישע קינדער, בני אברהם
 יצחק ויעקב.

נא, געגאנגען א צוויי מינוט הודאָה!! דאנק דעם
 אויבערשטן מיט דיין שפראך, מיט דיין קערבעלע
 פרוכט און נקודות טובות וועט דיר די וועלט ווערן
 ממש ווי ניי.

(לויט די ווערטער פון לקוטי הלקות בשר וקלב ד' אות י"ג)

א גוט שבת, א כתיבה וחתימה טובה

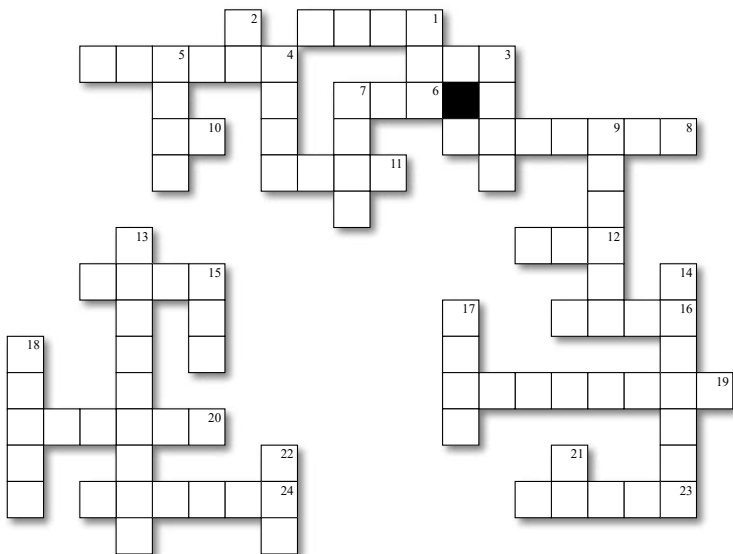
"היום!!" היינט הייב איך אן פריש מיט א באנייאונג
 ווערן א ערליכער איד.

חכמינו זכרונם לברכה דרש'נען אויפן ערשטן
 פסוק פון דער תורה, 'בראשית' בשביל בכורים
 שנקרא ראשית, דער עיקר באשאפונג פון דער
 גאנצער בריאה איז געווען פאר די זאך, 'בכורים',
 באניי זיך! א מענטש זאל און קען יעדן טאג
 אנהייבן די בריאה ווי עס וואלט היינט באשאפן
 געווארן פון דאסניי, וואס דאס איז באמת אזוי, די
 וועלט איז ניי, יא מיר זאגן דאס יעדן טאג ביים
 דאווענען "ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשי
 בראשית", דער אויבערשטער מיט זיין גוטסקייט

טייערע קינדער

בשעת ענק זאגן די
 קליינע תפלה אויף ראש
 השנה, טרעף די ווערטער
 אינעם קעסטל:

"באשעפער, שטיי צו
 אונזער הילף מיר זאלן
 זוכה זיין (8) צעברעכן
 אלע מניעות, זוכה זיין
 קומען צו די אמת'ע (20)
 צדיקים אויף ראש השנה
 און זיך מקשר זיין צו זיי
 מיט אן אמת, און זוכה
 זיין בשלמות צו ריינע (19)
 געדאנקען און מחשבות."

געווארן א רבי רבי רבי צברצין יאר

המשך פון פאריגע וואך

ר' יודל ער האט געוואוינט אין דאשיב, דאשיב איז לעבן אומאן, און צום שטאט מעדוועדיווקע איז דאס ווייט, האט ער געזאגט: "ווי קען מען זיין אזוי ווייט פון א רבי'ן?!" איז ער ארויס וואוינען קיין מעדוועדיווקע, און ער האט געוואוינט מיט'ן רבי'ן אין איין שטאט, און ער פלעגט אריינגיין צום רבי'ן יעדן טאג!

~ ~ ~

ר' יודל פלעגט אלע יארן פארן קיין אומאן אויף ראש השנה - נאכן רבי'נס הסתלקות, פלעגט ער פריער פארן קיין ברסלב, און ער פלעגט דערציילן זיין סיפור וויאזוי ער איז נתקרב געווארן צום רבי'ן פאר ר' הירש לייב דעם רב פון ברסלב.

האט ער אים דערציילט ווי אזוי זיין התקרבות איז צוגעגאנגען, אז נאך איידער ער איז ארויס קיין מעדוועדיווקע וואוינען, איז ער אפגעזעצן פינעף - זעקס וואכן אין מעדוועדיווקע, דאס הייסט א 'תלמיד' - ער איז געקומען צו פארן צום רבי'ן, נישט אזוי סתם, נאר איז ער אפגעווען אין מעדוועדיווקע פינעף - זעקס וואכן, און יעדן טאג איז ער אריינגעגאנגען צום רבי'ן, צו רעדן מיטן רבי'ן!

האט דער 'בעל דבר' געמאכט אזא מין געשעפט, ער האט אונטערגעשיקט איינעם] וואס רעדט 'לשון הרע' מיט א 'כילות' - איז אריינגעקומען איינער צו ר' יודל'ען, און זאגט אים: וואס גייסטו אלעמאל צום רבי'ן? דער רבי וויל דיר נישט ליידין! אלע טאג גייסטו אריין צום רבי'ן? דער רבי וויל דיר נישט ליידין! - ס'איז פאמת געווען א שקר.

ר' יודל איז געבליבן שטיין, געוואלד - "איך וויל דאך אמת! איך וויל דאך מקורב ווערן צום רבי'ן! איך מיינ דאך אמת!!!" איז ער דריי טעג נישט אריינגעגאנגען צום רבי'ן! דורך דער לשון הרע וואס מען האט אנגערעדט.

נאכדעם האט ער זיך מישב געווען; "וואס זאל איך טון? - איך וויל דאך פארט אריינגיין צום רבי'ן!" איז ער אריינגעגאנגען צום רבי'ן, ווי נאר ער איז אריינגעקומען צום רבי'ן, האט דער רבי זיך אנגערופן צו אים; "אז מען וויל זיך מקרב זיין צום אמת, איז זיך מתגבר דער שקר, אבער אז מ'שטארקט זיך - ווערט נתהפך פון 'שקר' אויף 'קשר'! העסטו שוין זיין צו מיר מקשר ווי לאנג דו וועסט לעבן!!!"

פלעגט ר' יודל אלע יארן דערציילן ר' הירש לייב'ן זיין התקרבות, און ער פלעגט אויסלאזן; איך האב דאך דיר פאר א יאר אויף דערציילט די מעשה! און ביי מיר איז אבער זייער באלויבט וואס דער רבי האט מיר אויסגעלאזט 'דו וועסט שוין זיין צו מיר מקשר ווי לאנג דו וועסט לעבן!!' צוליב דעם האט ער דערציילט

נאכאמאל - אלע יארן זיין התקרבות! וואס רעדן מיר דא?! אז דער רבי - ביי 'עטליכע און צוואנציג יאר' איז געווארן צו אים מקורב א תלמיד פון ר' פנחס'ן!

~ ~ ~

דער שווער פון דעם ר' יודל'ען האט געהייסן "רבי לייב טראסטניעצער", איז דא א מכתב, וואס דער בעל שם

בשעת ער איז געקומען דאס ערשטע מאל צום רבי'ן, האט דער רבי אויף אים א קוק געטון, האט ער זיך זייער דערשראקן און ער האט זיך אפגערוקט, האט דער רבי געזאגט: "וואס האסטו זיך אזוי דערשראקן? איך בין דאך א מענטש גלייך מיט דיר?! נאר איך בין נאר קלוגער פון דיר!"

דער רבי האט אים צוריק צוגעצויגן צו זיך מיט רייד, איז ער געקומען צוריק צום רבי'ן, האט דער רבי ווייטער געגעבן אויף אים א קוק, האט ער זיך ווייטער דערשראקן, האט ער ווייטער אפגעשפרונגען, האט דער רבי אים ווייטער צוגעצויגן מיט רייד.

"וואס האסטו זיך אזוי דערשראקן? איך בין דאך א מענטש גלייך מיט דיר?! נאר איך בין א חכם יותר ממה! - איך בין מער קלוגער פון דיר!" ביז דער רבי האט אים געהייסן האבן ודוי דברים.

דאס איז אלץ ראיות. ברוך השם מיר דארפן נישט האבן די אלע ראיות צו דעם רבי'נס גרויסקייט, אבער פונדעסוועגן - אז מען הייבט אן צו דערציילן, וועלן מיר אביסעלע מסביר זיין דעם ערך דערפון - פארשטיין די זאך - אז א יונגערמאן פון עטליכע און צוואנציג יאר, ווערט צו אים מקורב א 'צדיק' - וואס איז געווען ביי ר' פנחס' אלע יארן א תלמיד, אזוי גרויס איז ער געווען - אז זיין שווער וואס האט געהייסן א 'חבר' מיט'ן בעל שם הקדוש און האט ער אויף איהם געזאגט "אז ווען ער זאל ווען דא זיין וואלט ער נישט געלאזט אז איך זאל נסתלק ווערן", איז ער מקורב געווארן צום רבי'ן מיט אזא מין ביטול!!! קען מען פארשטיין אביסעלע דעם רבי'נס גרויסקייט - נאך פאר דער רבי איז געווען ארץ ישראל! ביי איין און צוואנציג יאר, ביי צוויי און צוואנציג יאר!

הקדוש האט געוואלט אדורכפירן א זאך, האט ער געמוזט אנקומען צו ר' לייב'ן - אז ער זאל זיך משתתף זיין מיט ר' לייב'ן, אז נישט האט דער בעל שם נישט געקענט אדורכפירן די זאך! אזוי גרויס איז געווען דער ר' לייב.

ר' לייב איז געפארן קיין ארץ ישראל און איז נפטר געווארן אויף די שיף! האט ער געזאגט פארן נפטר ווערן דאָרט אויפן שיף; "ווען מיין איידעם זאל דא זיין, וואלט ער מיר נישט געלאזט נסתלק ווערן!" ער האט געמיינט ר' יודלען!

דאָרטן אויפן שיף טאר מען דאך נישט האלטן קיין נפטר, האט מען אים צוגעבונדן צו א ברעט, מען האט אים אראפגעלאזט, איז דאס ברעט צוגעשווימען צו א שטאט, און איז דער שטאט האט זיך באוויזן אן 'עמודא דנורא', א פייער-זויל האט זיך באוויזן קעגן דער מטה זיינע, אין שטאט האבן די מענטשן געזען אן 'עמודא דנורא', האבן זיי פארשטאנען אז ער איז א גרויסער צדיק, איז וואו זאל מען אים באערדיגן?!

האבן זיי געהאט דארטן בקבלה פון א געשריבענע פנקס [א ביכל פון די קהלה], אז איינער איז נפטר געווארן פאר הונדערטער יארן צוריק און ער האט געלאזט צוואה, אז מען זאל נישט לייגן לעבן אים - נאר דער וואס עס וועט זיך באוויזן ביי זיין מטה אן עמודא דנורא.

ליגט דארטן ר' לייב באערדיגט אין דער שטאט נעבן יענעם צדיק. דאס איז אלץ ראיות ווי גרויס ר' יודל איז געווען, אז דער שווער האט געזאגט "ווען מיין איידעם זאל דא זיין - וואלט ער מיר נישט געלאזט נסתלק ווערן!" און ער איז געווען א תלמיד ביי ר' פנחס קאריצער אזויפיל יארן, און ער איז מקורב געווארן צום רבי'ן ווען דער רבי איז געווען א יונגערמאן!

לעובדאולזע שור

ער שרייבט אז ער האט דעמאלס
 געזען דעם כח פון התבודדות
 וואס דער רבי זאגט "אז סאיז
 גרעסער פון אלעס", ער האט איינגעזען
 אז אפילו זיין אליין כאטש מען האט
 נישט קיין עקסטערע דיבורים, אז מען
 זיצט מיט זיך און מיטן באשעפער דאס
 בויקט אויף א מענטש און מאכט אים
 נענטער צום באשעפער (מי שמואל
 א')

ווען הרב החסיד ר' שמואל שפירא
 ז"ל איז געווען א יונגער בחור'ל האט
 ער געלערנט אביסל ענגליש, ער האט
 געוואלט קענען אביסל די שפראך,
 שפעטער ווען ער האט זוכה געווען
 צו ווערן מקורב צום רבי'ן און האט
 געזען וואס דער רבי לערנט וועגן
 די "שבעים לשון" די טומאה וואס די
 זיבעציג שפראכן פון די אומות העולם
 גיבן אריין אין אידישע קינדער האט
 ער תשובה געטון אויף דעם און אסאך
 געבעטן דעם אויבערשטן ער זאל אים
 העלפן ער זאל אינגאנצן פארגעסן די
 ענגלישע שפראך.

ווען הרב החסיד ר' שמואל הורוויץ ז"ל
 איז געווען ארעסטירט אין רוסלאנד איז
 ער אריבער שווערע נסיונות צו קענען
 עסן כשר'ע עסן, ווייל ער איז

נעבעך געזעצן עלנד אין א
 קליין צימערל וואו מען
 פלעגט אים יעדן טאג
 אריינשיקן עסן וואס ער
 האט קלאר געוואוסט אז
 דאס איז טרייף. זייענדיג
 אויסגעהונגערט נאך לאנגע

טעג נישט עסן און די טעלער איז
 געלעגן פארנט פון אים איז דער נסיון
 געווען עד אין לשער, אבער ר' שמואל
 איז בייגעשטאנען דעם שרעקליכן נסיון
 מיט א מורא'דיגע גבורה. מיט דער צייט
 האט ער גע'פועל'ט מען זאל אים נישט
 אריינשיקן די עסן, ער זאל בכלל נישט
 אריבערגיין דעם נסיון, מיט דעם אלעם
 שרייבט ר' שמואל יארן שפעטער אז די
 שווערע יארן וואס ער איז אפגעזעצן
 אליין אין תפיסה איז געווען פאר אים
 זייער א טייערע צייט און ער איז אסאך
 געשטיגן און נענטער געווארן צום
 באשעפער - פון דעם זאך אליין צו זיין
 אפגעזונדערט פון מענטשן.

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה 11

האט דער 'ממונה' געשמועסט מיט דעם 'גבור':
"מכח דער מדינה - וואס זיי זענען אזוי פארנארישט
געווארן, און זענען אזוי פארפירט געווארן, אין דעם
'געלט' - ביז זיי זענען אריינגעפאלן אין 'אזויגע
נארישקייט'!"

האט דער 'גבור' געענטפערט [פאר] דעם 'ממונה',
דאס וואס ער האט געענטפערט דעם 'בעל-תפילה'
"אז ער האט געהערט פון דעם 'מלך': אז ווער
ס'פאלט אריין אין דער 'תאוה פון געלט' - קען
מען אים בשום-אופן נישט ארויסנעמען דערפון -
נאר דורך דעם 'וועג' וכו' [וואס ס'פארהאנגען צום
'שווערד' - וואס פון דארט נעמט דער 'גבור' די כח
פון זיין 'גבורה']. כנ"ל.

האבן זיי ווייטער 'מרחיב זמן' געווען - דהיינו: [אז]
דער 'ממונה' האט געפועלט ביים 'גבור': "אז ער
זאל דער מדינה, נאך געבן א צייט ווייטער. האט
זיי דער 'גבור': "געגעבן, נאך א צייט דערנאך, האבן
זיי זיך געמאכט 'סימנים' צווישן זיך - דער 'ממונה'
מיט דעם 'גבור'!"

און דער 'ממונה', איז זיך אוועקגעגאנגען פון דעם
'גבור'! און ער האט זיך אומגעקערט [צוריקגעקערט]
אין דער 'מדינה [פון עשירות] אריין!

(און דער 'ממונה' - פלעגט זיי בודאי אויך זייער
שטראפן: "אויף זייער 'שלעכטן וועג' וואס זיי
זענען [אזוי שטארק] אריינגעפאלן אין דעם [תאוה
פון] געלט'!" - נאר ער האט זיי נישט געקענט
ארויספירן דערפון - ווארן זיי זענען שוין דערינען,
זייער איינגעווארצלט [איינגעזינקען] געווען!

נאר פונדעסטוועגן פארט - מחמת דער 'בעל-
תפילה' און [אויך] דער 'ממונה', האבן שוין מיט
זיי פיל געשמועסט - זענען זיי שוין אביסל מבולבל

האט זיך אויפגעהויבן דער 'ממונה', און איז
ארויסגעגאנגען צום 'גבור'! - און ער האט געבעטן
[פון] די 'לייט' [מענטשן] פון דעם 'גבור': "אויב
ס'איז מעגליך זיך צו זעהן מיט אים!"

האבן זיי געזאגט: "אז] זיי וועלן מעלדעווען
[אים מודיע זיין, און אים פרגען]!" האבן [זענען]
זיי [געזאגט, און האבן אים] געמעלדעוועט
[געפרעגט]! האט ער געהייסן: "אים אריינגלאזן
[געגעבן רשות אריינצוגיין]!"

איז דער 'ממונה' אריינגעגאנגען צום 'גבור'!

האבן זיי זיך - איינס דאס אנדערע - דערקענט!
איז צווישן זיי געווען, [גרויסע] 'שמחות' און
'כחיות', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט - פרק ט אות א]!
- [דהיינו: זיי זענען זייער פריילעך געווען, [אויף
דעם] וואס זיי האבן זוכה געווען זיך געפונען [צו-
טרעפן] איינער דעם אנדערן! - און האבן ווידער
זייער געוויינט: "ווי נעמט [וויאזוי געפונט] מען
נאך די 'איבריגע לייט' [פונעם 'מלך'], הנ"ל [וואס
אויבנדערמאנט]!"

האט דער 'גבור' זיך אנגערופן צום 'ממונה':
"אונזער פשר'ער 'בעל-תפילה', איז אויך דא! - און
איך האב אים שוין [אויך] געזעהן! - און ער איז שוין
געווארן א 'מלך'!"

האט דער 'ממונה' דערציילט [פאר] דעם 'גבור':
"אז ער איז איבערגעגאנגען איבער 'אלע'!"

דהיינו: איבער דעם 'ארט' פון דעם 'מלך', מיט [און]
אויך איבער דעם ארט פון די [אלע] לייט, הנ"ל! -
נאר איבער 'זיי ביידע', איז ער נישט איבערגעגאנגען
- דהיינו: איבער דעם 'ארט' פון דעם 'בעל-תפילה'
מיט דעם 'גבור', איז ער נישט איבערגעגאנגען!"

און די גאָטן, דהיינו: די 'עשרים' זייערע, וואס זיי זענען געגאנגען מיט דעם 'ממונה' - זענען בודאי געגאנגען אָנגעטאן אין [מיט] 'צירונג' פון 'גאלד' און 'זלבער' - ווארן דאס איז זיך [דאך] ביי זיי דער עיקר געווען!

זענען זיי אינאיינעם געגאנגען - דער 'ממונה', מיט די 'גרויסע לייט פון דער מדינה' וואס זיי הייסן ביי זיי 'גאטן'!

האט דער 'ממונה', מודיע געווען די [דאזיגע] זאך צום 'גבור': "באָשר [אז] ער גייט מיט זיי זוכן, דאס 'אַרט' [פלאץ] פון דער 'שווערד' - און [אז] זיין כוונה איז: - טאמער וועט ער זוכה זיין אין [אינמיטן] וועג, צו געפינען דעם 'מלך' מיט די לייט [זיינע]!" האט זיך דער 'גבור' אָנגערופן [צום 'ממונה']: "איך וועל אויך גיין מיט דיר!"

האט זיך דער 'גבור' פארשטעלט (כדי די 'לייט' וואס זיי גייען מיט דעם 'ממונה', זאלן נישט וויסן אז ער איז דאס דער 'גבור' אליין!) - און איז אויך געגאנגען מיט דעם 'ממונה'!

האבן זיי זיך מיישב געווען (דער 'ממונה' מיט דעם 'גבור'): "אז זיי וועלן דאס מודיע זיין דעם 'בעל-תפילה' אויך!" האבן זיי אים מודיע געווען! האט זיך דער 'בעל-תפילה' אָנגערופן: "אז ער וויל אויך גיין מיט זיי!" איז דער 'בעל-תפילה' צו זיי געגאנגען!

און דער 'בעל-תפילה' האט אָנגעזאגט 'זיינע לייט', איידער ער איז אָועקגעגאנגען: "אז זיי זאלן דערויף מתפלל זיין: אז 'השם-יתברך' זאל זיי מצליח זיין זייער וועג! אז זיי זאלן זוכה זיין צו געפינען דעם 'מלך' מיט די 'לייט'. ווארן דער 'בעל-תפילה' פלעגט תמיד דערויף מתפלל צו זיין: "אז ס'זאלן זיך אָפּווכן דער 'מלך' מיט די 'לייט' [זיינע]!" - און [ער] פלעגט תמיד הייסן [פאר] 'זיינע לייט': "אז זיי זאלן אויך דערויף מתפלל זיין!" - און ער האט זיי

[צומישט] געווארן! - און זיי פלעגן זאגן: "אָדרבא! נעמט אונז ארויס דערפון. כאטשע זיי האבן זיך נאך געהאלטן שטארק אין זייער 'נארישער-דיעה', און האבן גארנישט געוואלט ארויס פון זייער [שלעכטער] 'נארישקייט'! - נאר זיי פלעגן שוין פארט זאגן, אז [ווען] מ'האט זיי געשטראפט [געזאגט מוסר]: "אָדרבא! אז ס'איז יא אזוי, אז מיר זענען אין 'טעות' - נא נעמט אונז ארויס פון אונזערע 'נארישקייט'!"

האט דער 'ממונה', זיך אָנגערופן צו 'דער מדינה': "איך וועל אייך געבן אַ 'עצה' (אקעגן דעם 'גבור')! - ווארן איך ווייס דעם 'כח' פון דעם 'גבור', פון וואנעט ער נעמט זיין 'גבורה'!"

און [ער] האט זיי דערציילט: "די זאך פון דער 'שווערד' ה"ל, וואס פון דאָרט נעמט דער 'גבור' [די כח פון] זיין 'גבורה'!"

"בכן (דעריבער)! וועל איך מיט אייך גיין, צו דעם 'אַרט' [פלאץ] פון דער 'שווערד' ה"ל - און דורךדעם וועט איר קענען באשטיין אקעגן דעם 'גבור'! - (ווארן איך וועט זיך [דאך] אויך נעמען 'גבורה' פון דאָרט)!"

און די 'כוונה' פון דעם 'ממונה' איז געווען: "אז [ווען] זיי וועלן שוין אהינקומען צו דעם 'אַרט' פון דער 'שווערד' - וועלן זיי זיך שוין ארויס פון זייער 'תאָה פון געלט'!"

(ווארן דורך דעם [דאזיגן] 'וועג' וואס ס'איז [פארהאן] צו דער 'שווערד' - דורךדעם נעמט מען זיך ארויס פון דער 'תאָה פון געלט', כנ"ל.)

האט די מדינה, צוגענומען זיין 'עצה'! - און האבן ארויסגעשיקט (מיט אים) די 'גרויסע לייט' פון זיי, וואס זיי זענען ביי זיי געווען 'גאטן' - אז זיי זאלן אינאיינעם גיין מיט דעם 'ממונה', צו דער 'שווערד' ה"ל.

געמאכט 'תפילות', וואס זיי זאלן דערויף מתפלל זיין!

און איצט ווי [עצט ווען] ער האט געוואלט גיין צו דעם 'ממונה' מיט דעם 'גבור', כדי זיי זאלן אינאיינעם גיין זוכן דעם 'מלך' מיט זיינע לייט - האט ער זיי נאכמער אנגעזאגט "אז זיי זאלן דערויף מתפלל זיין תמיד, אז זיי זאלן זוכה זיין צו געפינען זיי!"

איז דער 'בעל-תפילה' געקומען, צו דעם 'ממונה' מיט דעם 'גבור'! איז בודאי צווישן זיי געווען א 'גרויסע שמחה', 'שמחות' און 'בכיות', כנ"ל.

זענען די 'אלע דריי', געגאנגען אינאיינעם! דהיינו: דער 'ממונה', און דער 'גבור', און דער 'בעל-תפילה' און די 'גאטן', דהיינו: די 'גרויסע לייט' פון דער מדינה - זענען מיט זיי געגאנגען!

זענען זיי געגאנגען און געגאנגען - זענען זיי אנגעקומען צו א 'מדינה'! - איז דארטן געשטאנען 'ווארטעס' ביי דער 'מדינה'! האבן זיי געפרעגט די 'ווארטעס': "וואספארא 'מדינה' איז דאס!? און ווער איז ביי אייך דער 'מלך'?"

האבן די 'ווארטעס' געענטפערט: "באשר [אז] דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח-סערה' איז געווען - וואס דעמאלט איז די 'וועלט' צוטיילט געווארן אויף 'כמה כיתות' (דהיינו: אויף 'פיל דיעות' - וואס 'איטלעכע [נעדע] כיתה', האט געהאט א אנדערע דיעה, כנ"ל - דעמאלט האבן די לייט פון דער מדינה' זיך אויסגעקליבן: אז דער עיקר איז 'חכמה' - און האבן זיך אויפגענומען א 'גרויסן חכם', פאר א 'מלך'!

נישט לאנג, האבן זיי געפונען זייער א ווילד-גרויסן חכם, וואס ער איז 'משונה א גרויסער-חכם זייער'!

האט אים דער 'מלך', מוחל געווען די 'מלוכה'!

האבן זיי אים אויפגענומען פאר א 'מלך'! - ווארן

ביי זיי איז דער עיקר: 'חכמה'.

האבן די 'דריי' געזאגט (דהיינו: דער 'ממונה', מיט דעם 'גבור', מיט דעם 'בעל-תפילה'): אז ס'האט א פנים [ס'קוקט אויס]: אז דאס מוז זיין 'אונזער 'חכם' (דהיינו: דער 'חכם' פון דעם 'מלך'. האבן זיי געבעטן: "אויב ס'איז מעגליך, אז מ'זאל זיך זעהן מיט אים!"

האט מען זיי געענטפערט: "[אז] מ'מוז מעלדעווען [זיי וועלן אים מודיע זיין, און אים פֿרעגן]! זענען זיי געגאנגען, און האבן געמעלדעוועט [געפרעגט]! האט ער געהייסן: "זיי [זאלן] אריינגיין!"

זענען זיי, דהיינו: די 'דריי' (1) 'ממונה', (2) 'גבור', (3) 'בעל-תפילה' - אריינגעקומען צו דעם 'חכם', וואס ער איז געווארן 'מלך' אין 'דער מדינה'! האבן זיי זיך - איינס דאס אנדערע - דערקענט!

ווארן דער 'חכם' - דאס איז טאקע געווען דער 'חכם' פון דעם 'מלך' הנ"ל. איז בודאי דארט געווען א 'גרויסע שמחה', 'שמחות' און 'בכיות' - ווארן זיי האבן געוויינט: "ווי געפינט מען נאך [וויאזוי איז מען זוכה צו געפינען] דעם 'מלך' מיט די [אלע] 'איבריגע' [פון זיינע לייט]?"

האבן זיי געפרעגט [פון] דעם 'חכם': "אויב ער ווייסט נישט פון דער 'יד' פון דעם 'מלך'?" האט ער זיי געענטפערט: "אז די 'יד' איז ביי אים!"

"נאר זינט [פון] דעמאלט אז [ווען] זיי זענען צושפרייט געווארן דורך דעם 'רוח-סערה' - פון דעמאלט אן, וויל ער גארנישט אריינקוקן אין דער 'יד' אריין - ווארן די 'יד', קער [באלאנגט] נאר צום 'מלך' אליין!"

נאר ער האט זיך אויסגעקריצט דאס געשטאלט פון דער 'יד', אויף א 'שטיין'! - כדי ס'זאל אים אביסל נוצן צו זיין זאך! - אבער אין דער 'יד' אליין, קוקט ער גארנישט אריין!"

די קליין מעבע פארשטעלט

שטיינערנע בערג. ערשטוינט שפאצירן זיי ארום, ווען זייערע אויגן באגעגענען פלוצלונג א ריזן מעכטיגע בארג וואס זיין הייך קוקט אויס ווי עס ענדיגט זיך קיינמאל נישט.

״וואה, קוק קוק!״ שרייען זיי אויס איבערראשט. ״דער בארג גייט ביזן הימל... כ׳מיי אז עס נעמט אפאר יאר צו דערגרייכן דער שפיץ!״

זיי ווילן נישט אראפנעמען קיין אויג פונעם בארג אפילו פאר איין סקונדע, נישט יעדן טאג באגעגנט מען אזעלכע בערג.

צווישן אלע קינדער האט איין יונגל ארויסגעשריגן: ״איך פארשטיי נישט פון וואס ענק רעדן דא מיט אזא התפעלות. איך זע גא--ארגנישט, נישטא קיין איין בארג...״

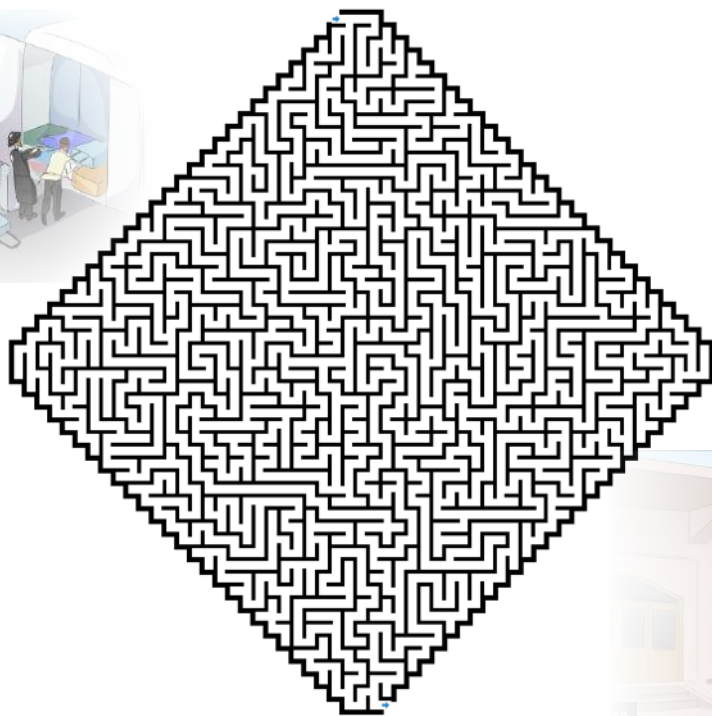
די קינדער כאפן אויף אים א בליק. זיי באטראכטן זיין פנים און רופן אויס, ״זיכער זעסטו גארגנישט, האסט אנגעטון שווארצע ברילן. וואס האסטו געמיינט, אז ס׳איז דורכזיכטיג?! די שווארצע ברילן שטערן דיר צו זען די הערליכע זאכן וואס מיר זעען דא. אלעס איז דיר פארשטעלט, נעם אראפ די ברילן וועסטו זען א הויכע בארג וואס אין זיין לעבן האסטו נישט געזען אזא שיינקייט!״

דער מנהל פון הדר קומט אריין אין פתח מיט גרויס פרייד, ער האט א בשורה טובה, ״מארגן וועט מען בעזרת השם פארן אויף א נסיעה. קינדער, ענק האבן זיך אזוי אנגעשטרענגט און זיך פארהערט א גאנצע מסכתא אויף אויסנווייניג, עס קומט זיך ענק א שיינעם שפאציר.״

אויפצומארגנס, די קינדער דרייען זיך צווישן די הערליכע בערג, זיי שטעלן זיך אפ ביי אן אויסקוק, פון דארט זעט מען הערליכע פאנאראמעס, משהלע רופט זיך אן: ״כ׳האב נאך קיינמאל נישט געזען אזעלכע הויכע ביימער!״ יענקעלע רופט אויס מיט וואונדער: ״קוק דארט אונטן צווישן די בערג פליסט א קוואל וואסער וואס טרינקט אן די פעלדער!״ און נחמן רופט אויס: ״קוק דארט צווישן די בערג ווי עס וואקסן שמעקעדיגע גראזן און זעלטן שיינע הויכע באצויבערטע ביימער!״

די קינדער זענען פול מיט עקסטאז [איבערראשונג] צו זען די מעכטיגע בערג און ריזן פעלזן שטיינער. זיי האבן קיינמאל פריער נישט געזען אזעלכע

<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר יצחק משי זהב הי"ו דרגה הולדת בנו למזל טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר יהוקאף גאמליב הי"ו דרגה הכנסת בנו לעול תורה ומצות</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר שמואל מרדכי שפירא הי"ו דרגה הולדת הבן למזל טוב</p>
--	--	---

המשך פון די לעצטע זייט

משלים

אום רבינס

דער הייליגער רבי ברענגט אונז א משל אז ס'איז פארהאן אויף דער וועלט א גרויסע זון וועלכע שיינט אויף דער גאנצער וועלט, אזוי אויך איז פארהאן א גרויסע בארג, וואס טאמער וועט איינער שטיין פון דער ווייטקייט און לייגן איבער זיין אויג א קליין מטבע, וועט ער נישט זען דעם גרויסן בארג, טראץ דעם וואס דער בארג איז טויזנטער מאל גרעסער פון דער מטבע.

דער נמשל פארשטייען מיר אליין אז יעדעס ביסל תורה וואס מען לערנט אויף דער וועלט און יעדע מצוה וואס מען כאפט אריין, אפילו ווען מען לערנט איין קליינע משנה, אן א'מך, אדער מען איז מוותר פאר א חבר, מען רעדט ארויס עפעס א ווארט צום באשעפער, דא אונטן קוקט עס אויס פיצל קליין אבער אויבן איז עס ריזיג גרויס, עס דערגרייכט ביז צום הימל. מיר קענען נישט אפשאצן איר ווערד, ס'איז אסאך טייערער פון די געלט און כבוד פון דער גאנצער וועלט.

נאר וואס דען? די גשמיות פון דער וועלט דעקט איבער די רוחניות ווי שווארצע ברילן אזוי אז מיר זאלן נישט קענען זען די גרויסע ליכט פון די מצוה. דערפאר מאכט זיך אז מען ווערט נישט אויפגעפלאקערט און פרייליך ביים טון די מצוות. וואס איז די עצה צו קענען ריכטיג אפשאצן די טייערקייט פון די מצוות? מיר זאלן אראפנעמען די אלע עולם הזה'דיגע שטערונגען און אזוי וועלן מיר זוכה זיין קוקן אויפן רוחניות מיטן ריכטיגן בליק.

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (11)

- א. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- א. האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געוואוסט אז דער גבור איז מיט זיי?
- זיכער
- נאר איינער האט געוואוסט
- זיי האבן נישט געוואוסט
- ב. וואס האט דער בעל תפלה געטוהן ווען ער האט געהערט אז זיי גייען?
- ער איז געבליבן אויף זיין פלאץ דאווענען
- ער איז צוריק ארויס חוץ לישוב
- ער איז אויך געגאנגען מיט זיי
- ג. צו וועלכע מדינה זענען זיי נאכדעם אנגעקומען? און ווער איז זייער קעניג?
- צו די קתה פון חכמה און דער חכם איז זייער קעניג
- צו די קתה פון דיבור און דער מליץ איז זייער קעניג
- צו די קתה פון שמחה און דער אוהב נאמן איז זייער קעניג
- ד. פארוואס האט דער חכם נישט אריינגעקוקט אין יד?
- ווייל ער איז געווען בצער פון די רוח סערה
- ווייל דאס איז נאר פאר'ן מלך
- ווייל ער האט נישט געהאט די יד

יא. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- יא
- נ"ן
- א חלק

- א. וואס איז געווען ווען ער האט זיך געטראפן מיט דעם גבור?
- גרויסע שמחות
- געוויין
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. אויף וועלכע פלעצער איז דער ממונה נישט אריבער?
- דעם בעל תפלה און דעם גבור
- דעם מלך און די מלכה
- דעם חכם און דעם מליץ
- ג. וואס ענטפערן די מדינה של עשירות פאר דער ממונה ווען ער פרובירט זיי אויפווייזן דעם אמת?
- אונז ווילן נישט הערן
- אדרבה נעמט אונז ארויס פון אונזער נארישקייט
- זיי האבן גלייך אפגעלאזט תאוות ממון
- ד. וועלכע עצה האט זיי דער ממונה געגעבן?
- אז מ'זאל גיין צום יד פון דעם חכם
- אז מ'זאל גיין צום בויגן פון דעם גבור
- אז מ'זאל גיין צום פלאץ פון דעם שווערד
- ה. וועמען האבן זיי מיטגעשיקט מיט דעם ממונה?
- די עשירים וואס זענען ביי זיי גאטין
- די ארימע לייט וואס זענען ביי זיי חיות
- די פשוטע מענטשן
- ו. שאלת זכות: וואס איז געווען די כוונה פון דעם ממונה מיט'ן גיין צום שווערד?
- צו ארויס נעמען די מדינה של עשירות פון תאוות ממון
- צו טרעפן דעם מלך מיט זיינע מענטשן

סיפור אטראס

ווער פון די אנשי המלך זענען געגאנגען דער ערשטער אויפן וועג צום שווערד? און וויפיל אנשי המלך זענען געגאנגען צוזאמען?

תשובות אויף פאריגע וואך

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אצרות – זיי זענען געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין? זיי זענען פארבלאנדזשעט געווארן

געווינער אויף בעל תפלה 9 איז הילד החשוב ישראל יוסף ווייס ירושלים טעלעפאן ***6363

געווינער אויף בעל תפלה 10 איז טעלעפאן נומער ***33641 ביטע רופן אין טעליין צו איבערלאזן דיין נאמען

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72 646-585-3040

מתמידים והודעתם לבניד

עפנט אויף אירע טויערן

מיט פרישע איבעראשונגען

אמעריקע

646-585-2977

ענגלאנד

020-376-97807

אריזן ישראל

073-351-7202

די זענער לויט... כאט אויך אט אט אט

פרישע נייע סופריזעס / איבעראשונגען צום נייעם זמן.

א געשמאקע מתמידים פאר יעדע ברסלב'ע אינגל איבער דער וועלט.

פרישע מעשיות טעגליך דערציילט דורך חשוב'ע ברסלב'ע אינגעלייט

גורלות, מתנות, סיומים פאר די טייערע קינדער.

געשמאקע שיעורים, הלכה, חיזוק, מדות און סיפורי מעשיות און נאך.

א מנץ אינגעלייט לייגן אריין בעז"ה כוחות און יעדעס אינגל זאל באקומען זיין אוועק / נקודה.

אן אינהאלטסרייכע חברים שטיבל.